

ke. Vi har en forbindelse mellem folkekirke og stat, som er med til at understrege, at folkekirken ikke er for en særlig udvalgt flok. Den er for enhver, der bor i Danmark, og som er døbt og selv ønsker at være medlem af den.

I bemærkningerne står der, at rummeligheden i den danske folkekirke er et stort gode og ubetinget skal fastholdes. Det er jeg enig i, men spørgsmålet er, om det vil være muligt at oprettholde det, hvis vi får en kirkeforfatning, et kirke-møde eller et kirkeråd. Hvis det bliver til andet end et høringsorgan, hvis det bliver til andet end det, vi kender i forvejen, risikerer vi nemlig, at folkekirken bliver eksklusiv, kun for de særlig kristne, og hvis de særlig kristne begynder at tage patent på kristendommen, vil det måske gå som i Sverige, hvor medlemstallet rasler ned, hvorved flere borgere bliver religiøst hjemløse.

Det eksisterende samspil mellem de mange forskellige parter i folkekirken og Folketinget er med til at fastholde folkekirken som den brede og rummelige kirke, hvor et stort flertal af Danmarks befolkning føler sig hjemme. Det er med til at hindre, at en eller anden mere afgrænset gruppering kan komme til at dominere eller overtage kirken og med et flertal sætte sig på kirkens profil over for befolkningen.

Kort sagt: Regeringen mener, at et kirkeligt udvalg med den opgave at udarbejde et forslag til kirkeforfatning hverken er nødvendigt eller ønskeligt. Men jeg vil godt føje til, at jeg gentagne gange i min korte tid som kirkeminister til beroligelse for både forslagsstillerne og andre har sagt, at jeg som kirkeminister agter at opføre mig på en sådan måde, at de færrest mulige vil komme til at savne en kirkeforfatning. Deri ligger en forpligtelse over for dem, som forslagsstillerne ønsker skal sidde i et kirkeråd og deltage i kirkemøder, og det vil jeg gerne gentage her fra talerstolen.

Formanden:

Tak til kirkeministeren. Så er det fru Ellen Trane Nørby som ordfører.

Ellen Trane Nørby (V):

Da Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, ikke har kunnet være til stede, har jeg lovet at læse ordførerens tale op.

Det forslag, vi behandler, begrundes egentlig i sig selv, at det er overflødigt. Der ønskes lovgivet om emner, der allerede er lovgivet om, eller som er under udarbejdelse.

Det Radikale Venstre var en del af Venstre, da den store Venstrehøvding J.C. Christensen var leder af Venstre, og forslagsstillerne henviser netop til J.C. Christensen som begrundelse for en kirkeforfatning. Men hans tanker er jo gennemført, først og fremmest ved menighedsrådsloven af 1903. Menighedsrådsloven er mere end 100 år efter sin vedtagelse stadig en grundpille i den kirkelige lovgivning, og det vil den utvivlsomt blive ved med at være.

Kl. 21.05

Hvad nyt er der i at kalde menighedsrådsloven en del af en kirkeforfatningslov? Og hvad var det egentlig, J.C. Christensen ønskede derudover? Han ønskede et kirkeråd, der skulle høres, før Rigsdagen skred til lovgivning, men vi indhenter jo altid råd her i Folketinget, før vi skrider til lovgivning.

Der lovgives ikke i Folketinget, uden at alle kirkelige aktører er hørt mindst en gang. Ofte bygger den kirkelige lovgivning på udvalgsarbejde, hvor aktørerne har været medlemmer eller har været i grundige forhandlinger mellem Kirkeministeriet og lovgivningens brugere. Endelig kan enhver, der ønsker at påvirke lovgivningen, skrive til Folketingets Kirkeudvalg eller til de enkelte medlemmer, og aktørerne kan komme i deputationer i Kirkeudvalget, så ærligt talt: Kan vi ikke være enige om, at proceduren i Folketinget sikrer den størst mulige indflydelse i åbenhed for dem, der ønsker indflydelse?

I Venstre synes vi ikke, at Det Radikale Venstres forslag rummer noget epokegørende nyt, hverken formelt eller indholdsmæssigt. Som forslaget er udformet, ønsker forslagsstillerne tilsyneladende ikke, at der oprettes en kirkelig rigsdag, og det er heller ikke et hedt ønske hos nogen i folkekirken.

Vi bemærker i Venstre, at Det Radikale Venstre, i lighed med Venstre, ønsker rummeligheden i folkekirken bevaret, men ønsker man rummeligheden bevaret, er det nok klogt at holde sig langt væk fra et kirkeråd eller en kirkelig rigsdag. Der er for os ingen tvivl om, at en kirkelig rigsdag ville betyde både en mere udemokratisk opbygget folkekirke og mere lukkethed og eksklusivitet samt – hvad der ville være værst – en politiserende folkekirke. Det ønsker vi ikke i Venstre.

Angående de kompetencer, man ønsker beskrevet: Jamen hvad er det dog, der nødvendigvis gør et kirkeligt udvalg og en forfatning? Det var en revolution, da J.C. Christensen i 1903 fik gennemført menighedsrådsloven med valget og